

De Amerikaanse centrale bank, de Federal Reserve, heeft een opvallende draai gemaakt in de afgelopen maanden, stelt Edin Mujagić. **Wat betekent dit voor beleggers?**

Het is eind oktober 2018. Uitkijkend over de Amstel zitten enkele economen tijdens een hartige lunch gezellig te babbelen over de economie en de markten. Bootjes varen op en neer. Een eend dobbert op het kalme water. Het monetaire water is allesbehalve kalm. Het gezelschap is het er niet over eens of de Fed de rente in 2019 drie of vier keer zal verhogen.

Fast forward naar eind januari 2019. Dezelfde groep luncht weer samen. En wéér gaat het over de Fed. Alleen is er nu onenigheid over de vraag of de bank de rente onveranderd zal laten of zal verlagen dit jaar.

Net als het economenvriendengroepje, kwam in januari ook het rentecomité van de Federal Reserve voor het eerst in 2019 bij elkaar. Dat vonniste dat de centrale bank geduld moet hebben

met verdere renteverhogingen. Oftewel: na vier renteverhogingen in 2018 last de Fed nu een pauze in. Ervaring leert dat uitstel van geplande renteverhogingen bij de Fed bijna altijd afstel betekent. Toen een journalist hem op de man af vroeg of de volgende rentewijziging ook een verlaging kan zijn, was Jerome Powell, voorzitter van de Fed, helder en eerlijk: ja, dat kan.

“Maar goed, als de Fed zo snel een draai van 180 graden heeft gemaakt, dan kan de bank later dit jaar nog een keer hetzelfde doen”, denkt u misschien nu. In theorie wel. In de praktijk lijkt me dat zeer onwaarschijnlijk.

In de eerste plaats omdat de Fed dan een beeld

EDIN MUJAGIĆ

is macro-econoom gespecialiseerd in het beleid van de centrale banken en hoofdeconoom van OHV Vermogensbeheer.

zou creëren dat ze met elke nieuwe wind meewaait. Dat is niet echt een imago dat een zichzelf respecterende bank wil hebben. Voor de tweede reden waarom ik denk dat de draai permanent is, moet ik u voorstellen aan twee vrouwen, Esther George en Loretta Mester. George is president van de regionale centrale bank in Kansas City. Zij is het enige comitélid dat sinds de oprichting van de Fed (in 1913) bij de eerste vergadering tegen een meerderheidsbesluit had gestemd. Daarmee zette ze de toon want zij stemde tijdens bijna alle vergaderingen tegen. Vaker wel dan niet was de enige “afvallige”. Op de bekende vogelschaal waar iedere centrale bankier zijn of haar plek heeft, waar een duif staat voor iemand die zelden een reden ziet voor renteverhogingen en altijd wel voor een verlaging ervan en een havik precies het tegenovergestelde is, is George te vergelijken met een bijna uitgestorven soort superhavik.

Toen ik dan ook onlangs las dat zij aangaf dat verdere renteverho-

MONETAIRE VLOED HOUDT AAN, EB VOORBIJ